

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 209.498 van 3 december 2010
in de zaak A. 198.351/IX-7000**

In zake : de NV CARDIFF
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Van Poucke
 kantoor houdend te Gent
 Coupure 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
 voor Ondernemen
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Carmenta Decordier
 kantoor houdend te Gent-Oostakker
 Harlekijnstraat 9
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 26 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing van de Federale Overheidsdienst Economie (...) van 24 november 2010 houdende het opleggen van een verbod tot de verkoop van een aantal producten (kerstversiering) aan de NV Aldi.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 december 2010.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Inneke Bockstaele, die loco advocaat Dirk Van Poucke verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sarie De Vrieze, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Ines Martens, gemachtigd om ter terechtzitting advies te verlenen, heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij is verdeler van huishoudelijke artikelen, waaronder kerstversiering. Zij levert deze kerstversiering onder meer aan de NV Aldi.

3.2. Op 24 november 2010 voert het Bestuur Economische Inspectie van de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie een controle uit in de winkel van Aldi NV te Vilvoorde.

Naar aanleiding van deze controle oordeelt de inspecteur dat een aantal artikelen kerstversiering die te koop worden aangeboden, niet voldoen aan de veiligheidsnormen.

De inspecteur stelt een “proces-verbaal van waarschuwing” op.
Vermeld wordt:

“Heden 24 november 2010 om 15.30 uur te Vilvoorde, werd vastgesteld dat u pluche sneeuwmannen, rendieren verkoopt waarvan kleine onderdelen loskomen met een trekkracht <90N en die bijgevolg verstikkingsgevaar inhouden.

Deze vastgestelde feiten zijn strijdig met volgende wetsbepalingen: art. 2 van de wet van 9.02.1994 betreffende de veiligheid van producten en diensten.

Deze praktijken dienen onverwijld te worden stopgezet, en in ieder geval een einde te hebben genomen binnen de termijn van 1 dag.”

Dit is de bestreden beslissing.

3.3. Volgens de verzoekende partij heeft de NV Aldi de producten effectief uit de rekken gehaald en opgeslagen in haar magazijnen. Op 26 november 2010 heeft de NV Aldi de verzoekende partij in kennis gesteld van het genoemd proces-verbaal en van het proces-verbaal van monsterneming met het oog op onderzoek door de Algemene Directie Kwaliteit en Veiligheid van de FOD Economie.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Voorwerp van het beroep is de “beslissing” van de inspecteur van de FOD Economie, neergelegd in een “proces-verbaal van waarschuwing” gericht aan de NV Aldi, dat hij vastgesteld heeft dat in Aldi Vilvoorde pluche sneeuwmannen en rendieren worden verkocht waarvan onderdelen kunnen loskomen zodat zij verstikkingsgevaar inhouden, dat dit strijdig is met artikel 2 van de wet van 9 februari 1994 betreffende de veiligheid van producten en diensten en dat “deze praktijken onverwijld (dienen) stopgezet te worden en in ieder geval een einde te hebben genomen binnen de termijn van 1 dag”.

5. Dergelijk proces-verbaal van waarschuwing kadert in het door artikel 15 van de wet van 4 april 2001 ingevoerd artikel 22, § 2, van de wet van

9 februari 1994 betreffende de veiligheid van producten en diensten (hierna: de wet van 9 februari 1994) dat bepaalt:

“Wanneer is vastgesteld dat een handeling een inbreuk vormt op deze wet of op een besluit, genomen ter uitvoering van de artikelen 4 of 5, kunnen de in artikel 19, § 1 bedoelde ambtenaren een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van deze handeling wordt aangemaand.

De waarschuwing wordt de overtreder ter kennis gebracht binnen een termijn van eenentwintig dagen volgens op de vaststelling van de feiten, bij een ter post aangetekende brief of door overhandiging met ontvangstbewijs van een afschrift van de waarschuwing.

De waarschuwing vermeldt:

1° de ten laste gelegde feiten en de geschonden wetsbepaling(en);

2° de termijn waarbinnen de inbreuken dienen te worden stopgezet;

3° dat, indien aan de waarschuwing geen gevolg wordt gegeven, de in artikel 19, § 1 bedoelde ambtenaren van de bovenvermelde inbreuken een proces-verbaal kunnen opstellen overeenkomstig artikel 19 dat ter kennis wordt gebracht van de procureur des Konings.”

Blijkens de parlementaire voorbereiding wenste de wetgever door het invoeren van deze “eenvoudige procedure met relatief veel slagkracht” (Franse tekst: “dissuasif”) een regeling in te voeren “om onmiddellijk op het terrein te kunnen optreden en tussentijdse oplossingen, aanpassingen en dergelijke toe te laten” (Parl. Doc, Kamer van Volksvertegenwoordigers, 1999-2000, stuk 867/1, p. 13).

6. In het licht van die wetsbepaling heeft de bestreden waarschuwing het karakter van een mededeling, die de adreessaat moet toelaten de toestand nauwkeurig in te schatten en met kennis van zaken te beslissen of hij aan de waarschuwing al dan niet gevolg zal geven. Het niet naleven ervan kan leiden tot het opstellen van een proces-verbaal dat een strafrechtelijke procedure in gang zet -artikelen 19 en 23 van de wet- of een procedure voor een administratieve geldboete -artikel 21 van de wet-, maar de waarschuwing zelf heeft geen eigen rechtsgevolgen voor de geadresseerde, hetgeen nochtans een voorwaarde is om ontvankelijk een beroep bij de Raad van State te kunnen inleiden. De omstandigheid dat het niet naleven van de waarschuwing door artikel 23, in fine, van de wet als een misdrijf wordt aangemerkt, zodat de betrokkene de

waarschuwing in feite als een bevel tot stopzetting van de activiteit ervaart, verhindert die vaststelling niet; in geval hij ervoor kiest de waarschuwing niet te volgen, kan hij immers voor de strafrechter het ongelijk van de ambtenaar bepleiten.

7. De bestreden beslissing brengt geen wijziging in de rechtstoestand van de NV Aldi. Dat deze vennootschap vrijwillig gehoor heeft gegeven aan de waarschuwing en dat de verzoekende partij daar direct de gevolgen van ondervindt, houdt niet in dat zij de vernietiging van die beslissing kan vragen.

8. Het beroep is niet ontvankelijk ratione materiae.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 december 2010, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Vera Wauters, griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche